

SOCIS:

ARENYS DE MAR
ARENYS DE MUNT
ARGENTONA
BADALONA
BARCELONA
CAMBRILS
CORNELLÀ DE
LLOBREGAT
FIGUERES
GAVA
GIRONA
GRANOLLERS
IGUALADA
LA SEU D'URGELL
L'ESCALA
LLEIDA
MANLLEU
MATARÓ
MOLLET
PALAMÓS
REUS
RIPOLL
RIPOLLET
RUBI
SABADELL
SALT
SANT BOI DE LLOBREGAT
SANT CUGAT DEL VALLÈS
SANT FELIU DE GUÍXOLS
SANT FELIU DE
LLOBREGAT
SANT JAUME D'ENVEJA
SANT JORDI DESVALLS
SANTA COLOMA DE
GRAMENET
TARRAGONA
TERRASSA
TIANA
TORTOSA
ULLDECONA
VILADECANS
VILAFRANCA DEL
PENEDÈS
VILANOVA DEL VALLÈS
VILANOVA I LA GELTRÚ

**MANIFEST DEL FÒRUM DE SINDICS/SINDIQUES, DEFENSORS I DEFENSORES LOCALS
CONTRA ELS DESNONAMENTS**

Els síndics, síndiques, defensors i defensores locals, en contacte directe amb la realitat social dels nostres municipis, i sabedors de les necessitats dels nostres conciutadans i conciutadanes, constatem la dramàtica situació en que moltes persones i famílies es troben, a resultes de processos judicials, essencialment pels fatídics procediments d'execució hipotecària. No volem ser simples observadors ni podem consentir que aquesta dura realitat es silenciï o es redueixi a un problema entre particulars. La pèrdua de l'habitatge habitual és el punt culminant d'un gravíssim problema social del que l'únic beneficiari solen ser les entitats bancàries, que potser de forma irresponsable van abusar d'una posició de privilegi atorgant hipoteques més que qüestionables, essent els perjudicats els beneficiaris inicials de l'hipoteca i la societat en general. Cal no oblidar que, en molts casos, els problemes d'impagament han sobrevingut per causa de la crisi i la dura realitat (imprevisible) de l'atur forçós.

Considerem que la desposseïció de l'habitatge, per impagament del crèdit hipotecari, és per a centenars i milers de famílies el principi d'un drama sagnant que cap societat justa ha de permetre: doncs no només es permet, legalment, que perdin el seu habitatge i amb ell els estalvis del seu treball, sinó que quedin endeutats de per vida, proscrits de l'econòmica normalitzada i condemnats a viure i treballar en la clandestinitat.

Constatem que la pèrdua de drets fonamentals, i el de l'habitatge ho és, aboca irremissiblement a la marginació i l'exclusió social, acompanyada moltes vegades amb la pèrdua de la salut, la desesperança i l'aïllament social. En situacions tant greus com la guerra dels desnonaments, iniciada i dirigida desvergonyidament per les entitats bancàries, no ens podem parar a examinar la part de responsabilitat de les famílies afectades, que alguna en tenen. La societat, i essencialment les administracions públiques, i especialment els nostres ajuntaments, davant aquest terrible terrabastall sense aturador, s'han de comprometre a posar fi a aquesta lacra dels desnonaments, i a evitar la condemna econòmica dels afectats, als que no podem negar una segona oportunitat, sense perjudici de cercar, posteriorment, una sortida raonable i equitativa pel banc o entitat bancària.

Considerem que, en general, les entitats bancàries han actuat, especialment en els anys de la bombolla immobiliària, mogudes per una desmesurada afició usurària, amb imprudència i fins i tot amb engany. I està demostrat, com deia Aristòtil, que les majors injustícies són les realitzades per aquells que es regeixen per la desmesura, no pels que són impulsats per la necessitat.

AGREGATS:

CALVIÀ
PALMA
PATERNA
SEGOVIA
VIGO
VITÒRIA

Constatem que, fins ara, la pràctica majoritària dels jutges i tribunals de justícia, lligats per lleis injustes i extemporànies, com és la que regula la legislació espanyola de l'execució hipotecària, semblen més oficines recaptatòries de les entitats bancàries que institucions de defensa de la justícia i l'equitat.

SOCIS:

ARENYS DE MAR
ARENYS DE MUNT
ARGENTONA
BADALONA
BARCELONA
CAMBRILS
CORNELLÀ DE
LLOBREGAT
FIGUERES
GAVA
GIRONA
GRANOLLERS
IGUALADA
LA SEU D'URGELL
L'ESCALA
LLEIDA
MANLLEU
MATARÓ
MOLLET
PALAMÓS
REUS
RIPOLL
RIPOLLET
RUBI
SABADELL
SALT
SANT BOI DE LLOBREGAT
SANT CUGAT DEL VALLÈS
SANT FELIU DE GUÍXOLS
SANT FELIU DE
LLOBREGAT
SANT JAUME D'ENVEJA
SANT JORDI DESVALLS
SANTA COLOMA DE
GRAMENET
TARRAGONA
TERRASSA
TIANA
TORTOSA
ULLDECONA
VILADECANS
VILAFRANCA DEL
PENEDÈS
VILANOVA DEL VALLÈS
VILANOVA I LA GELTRÚ

Denunciem que l'actual llei hipotecària és de 1909, amb les posteriors modificacions incloses, i que l'explosió de la bombolla immobiliària de l'any 2007 ha superat el marc social i econòmic del moment de la seva redacció convertint-la, paradoxalment, no en defensa dels drets sinó en una eina d'extorsió que cal canviar urgentment.

Coneixem i valorem molt positivament l'esforç que des d'alguns estaments de la judicatura s'està fent per trobar escletxes legals que pal·liïn aquesta fractura entre legalitat i realitat, i constatem els recents moviments polítics que semblen, per fi, cercar algun tipus de solució a la legislació fins ara vigent.

Tota aquesta preocupació i denúncia es va concretar en els documents que com a defensors locals vam donar a conèixer conjuntament al novembre de 2010: "Límits a l'embargament del salari - Hipoteques / deutes administració"; i al manifest i proposta de recomanació d'ofici, presentada al març de 2011, amb el títol de: "Defensa del dret a l'habitatge i contra la exclusió social", lliurat també als Parlaments Català i Espanyol.

Demanam al poder polític que escolti el poble i que redacti un nou marc legal que respongui a la nova realitat i exigim que ho faci ràpidament, aturant ja qualsevol actuació de desnonament. Demanam que defensi a les persones amb la mateixa generositat que ho fa amb les entitats bancàries.

Els sotasignats, tot i observar els últims moviments de polítics i bancs, pensem que no es pot retardar per més temps una solució extraordinària i urgent a tant de dolor i drama social, com el que han provocat les execucions hipotecàries i els nombrosos desnonaments. L'immens preu humà que s'està pagant per aquest drama no s'ho pot permetre una societat que, com diu la Constitució, propugna com a valors superiors dels seu ordenament jurídic la llibertat, la justícia i la igualtat. I la solució no es pot afrontar amb criteris partidistes o de conveniència política, sinó amb voluntat de contribuir a fer una societat més justa des del compromís de garantir els drets fonamentals de les persones, entre els que figura el dret a un habitatge digne.

Per això, els síndics, sindiques, defensors i defensores locals, organitzats i units en el Fòrum, compromesos en la defensa dels drets de la ciutadania, treballarem des dels nostres municipis perquè s'impulsin polítiques valentes de promoció i creació d'habitatge social i proposarem als nostres ajuntaments l'adopció d'acords perquè les instàncies competents, mentre no es reformin les actuals, injustes i obsoletes lleis hipotecàries, s'adopti, urgentment, per Decret llei una moratòria que paralitzi tots els procediments en marxa per un període de dos anys, sense perjudici de cercar mesures, ajudes i alternatives que minorin i solucionin el dolor i el drama de tantes i tantes famílies (moltes d'elles ja desnonades). Volem que les administracions i els responsables públics passin de ser observadors a ser actors, tot impulsant uns canvis que imposin raonabilitat, justícia i solidaritat.

AGREGATS:

CALVIÀ
PALMA
PATERNA
SEGOVIA
VIGO
VITÒRIA

Mollet del Vallès, a 15 de novembre de 2012.